RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 128.028 van 10 februari 2004
in de zaak A. 98.319/X-9955.

In zake : de v.z.w. VLIEGCLUB URSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. BAERT,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Albertlaan 33

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. VLIEGCLUB URSEL op 12 december 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 12 oktober 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verwerping van haar beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselaere waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren en uitbreiden van loodsen gelegen te Knesselaere, Urselseweg, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nr. 99b;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 30 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 12 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. BAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris M.-A. DE GEEST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 30 september 1999 de vergunning aanvraagt voor het regulariseren en uitbreiden van loodsen gelegen te Knesselaere, Urselseweg, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nr. 99b; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselaere op 25 april 2000 de regularisatieaanvraag weigert; dat de verzoekende partij op 25 mei 2000 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 12 oktober 2000 besluit het beroep niet in te willigen; dat dit het thans bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van het thans bestreden besluit - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot haar belang bij het beroep in haar verzoekschrift uiteenzet dat het de regularisatie van de gebouwde vliegtuigloodsen betreft, dat de realisatie daarvan strookt met haar maatschappelijk doel en dat de loodsen noodzakelijk zijn voor de stalling van de vliegtuigen van aangesloten leden en de club;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiteenzetting betreffende haar belang bij het beroep, zoals uiteengezet in haar verzoekschrift, in haar memorie van wederantwoord herneemt;

Overwegende dat de verzoekende partij inzake haar belang bij het beroep in haar laatste memorie uiteenzet wat volgt :

"a. Aangezien het inleidend verzoekschrift en de memorie van antwoord tijdig en conform de wet werden ingediend.

b. Aangezien het voorhanden geschil de regularisatie van de gebouwde vliegtuigloodsen betreft, dat de realisatie daarvan strookt met het maatschappelijk doel van verzoekster. Dat deze loodsen noodzakelijk zijn voor de stalling van de vliegtuigen van aangesloten leden en de club.

Aangezien verzoekster als eerste betrokken partij afdoende belang heeft.

Dat er dient te worden vastgesteld dat dit niet wordt betwist.

c. Aangezien de Heer Auditeur in zijn verslag voorhoudt dat verzoekende partij geen of geen afdoende belang zou hebben bij de huidige procedure doordat voorafgaandelijk geen certificaat werd verleend voor de betaling van de transactiesom, conform art. 158 en 159 (oud) van het Decreet van 18 mei 1999.

Dat inderdaad verzoekende partij de transactieprocedure nimmer heeft aangevat.

Dat verzoekende partij echter de middelen van de Heer Auditeur niet kan volgen en deze hierna weerlegt.

* Eerste middel en weerlegging

Aangezien de aanvraag tot het bekomen van en stedenbouwkundige vergunning dateert van 30 september 1999.

Aangezien het decreet van 18 mei 1999 en dienvolgens de bepalingen van art. 158 en 159 van het decreet maar in werking zijn getreden op 1 mei 2000 (ingevolge de bepalingen van het Decreet van 28 september 1999 tot wijziging van art. 204 van het Decreet van 18 mei 1999).

Dat aldus is komen vast te staan dat op het ogenblik van de regularisatieaanvraag de bepalingen van art. 158 en 159 van het Decreet niet van toepassing waren en er voorafgaandelijk aan de indiening van het bouwaanvraag dossier géén transactieprocedure diende te worden aangevat.

* Tweede middel en weerlegging

Aangezien het decreet in art. 158 en 159 (oud) tot doel hadden om te voorkomen dat een regularisatie zou worden verleend zonder dat de begunstigde de transactiesom had geregeld.

Dat aldus de stappen voorzien in de art. 158 en 159 oud als volgt waren bepaald :

- voorstel tot vergelijk
- aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige regularisatievergunning binnen de zes maanden na het voorstel tot vergelijk
- regeling van de transactiesom
- certificaat van regeling van de transactiesom
- het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning

Aangezien in voorhanden geval, zoals reeds uiteengezet, geen aan de aanvraag tot stedenbouwkundige regularisatievergunning voorafgaand voorstel tot vergelijk diende te worden aangevraagd en bekomen.

Dat aldus niet in redelijkheid valt in te zien dat verzoekende partij achteraf, na de indiening van haar aanvraag, nog een voorstel tot vergelijk diende te bekomen en de transactiesom te regelen.

Er diende op het ogenblik van de aanvraag noch later een certificaat te worden bekomen.

* Derde middel en weerlegging

Aangezien art. 159 oud en nieuw enkel betrekking hebben op het verlenen van de regularisatievergunning.

Dat terzake een onderscheid dient te worden gemaakt tussen het verlenen van de vergunning enerzijds en anderzijds het nemen van de beslissing.

(...)

Dat niet het nemen van de bestreden beslissing afhankelijk werd gemaakt van het bekomen van het transactiecertificaat, maar wel het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Dat huidig beroep betrekking heeft op de bestreden beslissing en niet op het verlenen van de gevraagde vergunning op zich, en enkel deze laatste bestuurshandeling een gebonden bevoegdheid betreft.

Dat verzoekende partij aldus wél afdoende belang heeft bij huidige procedure en de vernietiging van de bestreden beslissing.";

Overwegende dat het bestreden besluit de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van de verzoekende partij in haar laatste memorie niets afdoet aan de vaststelling dat de verzoekende partij op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikte; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoeker derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien februari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**